

PREVOD VIDEA KENA ROBINSONA: ALI ŠOLA UBIJE KREATIVNOST?

Moje prepričanje je, da imajo vsi otroci izjemne talente. Mi pa jih potolčemo. Precej sebično. Pred kratkim sem slišal krasno zgodbo. Rad jo pripovedujem. O majhni deklici, ki je bila na uri risanja. Stara je bila šest let, sedela je zadaj in je risala. Učiteljica je rekla, da je ta deklica redkokdaj bila pozorna na snov, ampak pri uri risanja je bila. Učiteljica je bila navdušena. Šla je k njej in jo vprašala: 'Kaj rišeš?' In deklica je odgovorila: 'Rišem sliko Boga.' In učiteljica je rekla: 'Ampak nihče ne ve kako izgleda Bog.' In deklica je odgovorila: 'Vsak čas bodo izvedeli.' :D :D

Otroci bodo tvegali. Če ne vedo kaj se bo zgodilo, bodo poskusili. Imam prav? Ni jih strah, da bi kaj naredili narobe. Ne pravim, da je delati narobe isto kot biti kreativen. Ampak vemo pa, da če nismo pripravljeni na to, da bomo nekaj naredili narobe, se ne bomo nikoli spomnili ničesar originalnega/unikatnega – če niste pripravljeni na to, da lahko nekaj naredite narobe. In večina otrok izgubi to razsežnost, ko odrastejo. Postalo jih je strah, da bodo storili nekaj narobe. In tako vodimo naša podjetja. Da izpostavljam napake. In šolski sistem je zgrajen tako, da je napaka najhujša stvar, ki se lahko zgodi. Rezultat tega je, da izobražujemo ljudi izven njihove kapacitete kreativnosti. Če pogledamo šolstvo po celem svetu, vidimo, da je vso bistvo naravnano na vpis na univerze. In zaradi tega veliko visoko talentiranih, kreativnih, briljantnih ljudi misli, da to niso. Saj stvar v kateri so dobri, ni bila cenjena v šoli ali pa je bila izpostavljena. Mislim, da si ne moremo privoščiti, da tako nadaljujemo. Picasso je rekel, da se vsi otroci rodijo umetniki. Problem je ostati umetnik, ko odrastemo. V to strastno verjamem: ne razvijemo se v kreativnega človeka, ampak se razvijamo iz kreativnosti. Ali pa se iz nje 'od-učimo'. Previdni moramo biti, da modro uporabljamo ta dar, in edini način, da to storimo je, da uvidimo naše kreativne kapacitete kot bogastvo, ki nam je dano in videti naše otroke kot upanje, ki to so. Naša naloga je, da izobrazimo njihovo celotno bitje, da se bodo lahko soočili s to prihodnostjo. Mimogrede, mi lahko, da ne vidimo prihodnosti, ampak oni jo bodo. In naša naloga je, da jim pomagamo iz tega nekaj narediti.